

Španielsky historik: Španieli v Strednej Amerike zbavili tamojšie národy jarma tyranskej Aztéckej ríše

15. marca 2024 ✝ Krátke správy

Pomaly ale iste odpadáva jeden mýtus o Cirkvi za druhým. Dnes už vieme, že čarodejnice neboli žiadne „bylinkárky“, ale zoskupenie s istou mocou a agendou – viď dnešné stúpenkyne novopohanského kultu wicca a ich „čarovanie“ proti D. Trumpovi, či sudcom Najvyššieho súdu v USA. Dočkali sme sa tiež niekoľkých dôležitých prác (T. Holland: *Dominion*) dokazujúcich, že Cirkev nebola žiadnym „utláčateľom“ ľudu, ale naopak oslobodila ľudí od otroctva, ktoré bolo v pohanstve všadeprítomné. Teraz prichádza rad aj na pravdu o conquistadoroch a Hernánovi Cortésovi.

Ilustračný obrázok, zdroj: youtube.com

Mladý španielsky historik Manuel Fuentes Márquez vedie portál venujúci sa odkrývaniu skutočných historických faktov, ktoré sú neraz skryté pod „bahnom“ poloprávd a mýtov. Jednou z takýchto tém sú aj conquistadori a Hernán Cortés. Tí sú obviňovaní z toho, že prišli do Ameriky len lúpiť a krahnúť zlato. Márquez tieto fámy v rozhovore pre portál *The European Conservative* vyvracia.

Historik uvádza, že väčšina španielskych šľachticov, ktorí šli do Strednej a Južnej Ameriky, nemala žiadne finančné problémy. Sám Cortés bol jediným synom bohatých rodičov a keby chcel, pokojne mohol žiť v rodnom paláci, ktorý by napokon zdedil. Na Kube, kde sa z neho stal úspešný „podnikateľ“, navyše sám výrazne zbohatol. „*Bol najbohatším mužom na ostrove a nemal teda potrebu podnikat nebezpečné dobrodružstvo*“, hovorí Márquez o vodcovi conquistadorov. „*Čo ho k tomu teda priviedlo? Česť a budúce generácie*.“ Podľa Márqueza bola v tom čase veľmi populárna tzv. „hrdinská literatúra“ a mladí ľudia túžili byť presne takými.

Ďalší mýtus je, že conquistadori zbohatli, no to platí len o kapitánoch. Väčšina vojakov sa, naopak, zadlžila, keď si na vlastné náklady zaopatrovali výstroj a výzbroj. A zďaleka nie všetkým sa podarilo svoje dlhy splatiť. Na otázku, ako to bolo so šírením kresťanstva počas výprav Márquez odpovedá:

„*Je to základ a je nepochybné, že kríž šiel ruka v ruke s mečom. Po prvé preto, lebo dobytie Ameriky bolo legitimizované bulou (pápeža) Alexandra; dobývanie nebolo možné bez pápežského schválenia. Šlo o neprebádané územia, nad ktorými legitimita spadala do rúk Boha, takže len zástupca Boha mohol udeliť povolenie na ich dobývanie. Okrem toho bolo považované za nesprávne dobývať územia bez evanjelizačného prínosu...*“

Márquez objasňuje, že pre niekoľko sto rokov trvajúcu reconquistu si boli Španieli veľmi dobre vedomí pravidiel spravodlivej vojny. Uvedomovali si tiež, že už nebojujú proti nepriateľom kresťanstva, ale proti prostým pohanom, a preto Cirkev kládla dôraz na záchranu ich duší. *„Preto šla evanjelizácia ruka v ruke s dobývaním.“*

Márquez súhlasí s tým, že boj v Južnej a Strednej Amerike bol skutočne brutálny, no inak to v tých časoch ani nešlo. *„Hovoríme o civilizácii, ktorá, keď nepršalo, obetovala novorodencov; dávali bohu Tlalocovi to najbezbrannejšie a najcennejšie, čo mali. Španieli nemohli akceptovať takúto prejavu barbarstva,“* pripomína historik.

A nesmieme zabúdať ani častokrát úmyselne zakrývaný fakt, a síce že Španieli pomohli miestnym kmeňom zbaviť sa jarma Aztéckej ríše. Tá si predtým násilne podrobila okolité menšie národy a kmene. Aztékovia boli skutočnými tyranmi stredoamerického kontinentu. Niet sa preto čomu čudovať, že sa tieto národy a kmene pridali na stranu „cudzincov“ a vo všeobecnosti boli potom voči Aztékom oveľa agresívnejší ako Európania sami. Svoj boj ponímali ako spôsob pomsty za predchádzajúce príkoria.

Cortés sa naopak snažil evanjelizovať tieto národy. Hoci sa nevyhol zničeniu Tenochtitlanu, dal ho opätovne vystavať a položil tiež základy administratívy nového Mexika. Do procesu obnovy zapojil aj pokrstených potomkov stredoamerických vládnučích dynastií. Priviedol do Mexika rád františkánov a v spoločnosti postupne zavádzal politiku založenú na kresťanských princípoch.

Historik ďalej uvádza, že pri dobývaní je vždy prítomná smrť a teror, bývalé územie Aztéckej ríše bolo napokon pripojené k španielskemu impériu a časom sa stalo dokonca oveľa bohatším ako Španielsko samo. Vníma ako chybu a rýdzo „politický postoj“, že sa dnešné Mexiko opäť vracia k svojim aztéckym koreňom. Podľa neho ide o „manipuláciu“ a to najmä z toho dôvodu, že: *„sú Aztékovia vykresľovaní ako chudobní a pokorní – keď to v skutočnosti bolo impérium, ktoré zotročilo mnohé národy“*. Podľa jeho názoru by sa aj Španielsko malo zbaviť *„hanby a sebičkovania“* za toto obdobie. *„Veľa by sme získali, keby sme pochopili, že Španielsko a hispánsku Ameriku spája oveľa viac než to, čo nás odlišuje, politické záujmy však hrajú proti histórii,“* uzatvára svoj rozhovor pre *The European Conservative* Manuel Fuentes Márquez.

Ak vás téma zaujala, pozývame vás prečítať si náš starší článok: <https://christianitas.sk/spanielski-katolicki-conquistadori-nezotrocili-ameriku-naopak-oslobodili-ju/>

MG

Zdroj: *The European Conservative*, titulný ilustračný obrázok, zdroj – [youtube.com](https://www.youtube.com)

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/spanielsky-historik-spanieli-v-strednej-amerike-zbavili-tamojsie-narody-jarma-tyranskej-azteckej-rise/>